

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 6

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 ianuarie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 851 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. d) raportat la art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora	2-4	Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului pe probleme de colaborare în domeniul transportului	12-13
Decizia nr. 952 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 958 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	6-8	1.425/2012. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea pozițiilor nr. 4 și 20 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.577/2011 privind aprobarea detalierii pe județe a numărului total de paturi, pe anul 2012, din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești	14
Decizia nr. 990 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	8-11	1.426/2012. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea art. 5 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 323/2011 privind aprobarea metodologiei și a criteriilor minime obligatorii pentru clasificarea spitalelor în funcție de competență	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.289/2012. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului pe probleme de colaborare în domeniul transportului, semnat la Ashgabat la 11 octombrie 2012.....	12	1.948/2012. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat	15-31
		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
		1.094/2012. — Hotărâre pentru completarea Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 851**

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. d) raportat la art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Combavipor” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 13.417/196/2011 al Judecătoria Brăila — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 826D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, în acord cu jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 13.417/196/2011, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Combavipor” — S.A. din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției reglementate de art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale criticate contravin art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece sancționează operatorul de transport rutier cu amendă contravențională pentru o faptă săvârșită de conducătorul auto, respectiv fapta de a depăși perioada maximă de conducere neîntreruptă cu mai mult de 30 de minute, dar mai puțin de o oră și 30 de minute. Se

arată că raportul de prepușenie existent între operatorul de transport rutier și conducătorul auto, care justifică și răspunderea comitentului pentru fapta prepusului, nu corespunde adevărului obiectiv, deoarece operatorul de transport nu are posibilitatea reală de a preveni și de a controla modalitatea în care șoferul respectă prevederile legale referitoare la perioada maximă de conducere neîntreruptă, iar faptul că legea nu îl sancționează pe acesta din urmă se constituie într-un fel de încurajare de continuare a comportamentului ilicit. În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate favorizează conducătorii auto care nu răspund pentru faptele lor și, în consecință, propune ca amenda contravențională prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 să fie aplicată conducătorilor auto, și nu operatorilor de transport rutier.

Judecătoria Brăila — Secția civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor fundamentale invocate. Obligarea întreprinderii sau operatorului de transport la plata amenzii pentru fapta săvârșită de către conducătorul auto este o soluție legislativă justificată prin raportul de prepușenie existent între cele două părți, raport în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto respectarea condițiilor prevăzute de lege. Totodată, întrucât răspunderea comitentului este o răspundere pentru fapta altuia, acesta are la dispoziție o acțiune în regres împotriva prepusului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În jurisprudența sa în materie, de pildă Decizia nr. 683 din 11 septembrie 2007 sau Decizia nr. 1.367 din 18 octombrie 2011, Curtea Constituțională a arătat că, pe de o parte, între întreprindere sau operatorul de transport rutier și conducătorul auto există un raport de prepușenie, în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto utilizarea instrumentarului și a documentelor prevăzute de lege, iar, pe de altă parte, că răspunderea comitentului, fiind o formă de răspundere pentru fapta altuia, pune la dispoziția acestuia din urmă acțiunea în regres împotriva prepusului său, care este răspunzător în mod direct și nemijlocit. Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 1.551 din 6 decembrie 2011, că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece comitentul și prepusul nu se află în aceeași situație juridică și, ca atare, nu li se poate aplica același tratament juridic. În ce privește invocarea art. 15 din Legea fundamentală, se susține că și această critică este neîntemeiată, deoarece textul constituțional se referă la „drepturile și libertățile cetățenilor, consacrate prin Constituție și prin alte legi”, acestor cetățeni revenindu-le și „obligațiile prevăzute de aceasta”. Or,

prevederea legală criticată reglementează sancțiunea pentru nerespectarea obligațiilor legale ce revin întreprinderii/operatorului rutier, al cărei/căruia conducător auto nu beneficiază de timpul de odihnă necesar, cu riscul punerii în pericol a siguranței circulației. De altfel, Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3.821/85 și (CE) nr. 2.135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3.820/85 al Consiliului conține, la art. 8, 9 și 10, norme având același sens juridic cu cel criticat de autorul excepției.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, indicând, în acest sens, considerente relevante din jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Se mai susține că principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, invocat, este pe deplin respectat, deoarece normele examinate se aplică tuturor persoanelor vizate, fără privilegii și fără discriminări pe considerente arbitrare. Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar violarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării scrise a autorului excepției, prevederile art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, astfel cum au fost modificate și completate prin articolul unic pct. 6 din Legea nr. 52/2010 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 25 martie 2010. Textul de lege criticat prevede următoarele:

— Art. 9 alin. (1) lit. d): „(1) *Contravențiunile prevăzute la art. 8 se sancționează după cum urmează: [...]*

d) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei — faptele prevăzute la alin. (2) pct. 1—11 și 16, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier, și faptele prevăzute la alin. (2) pct. 12—15 și 17, aplicabilă conducătorului auto.”

Autorul excepției vizează, în concret, contravenția prevăzută de dispozițiile art. 8 alin. (2) pct. 4, având următorul cuprins:

„(2) *Următoarele fapte reprezintă încălcări grave ale dispozițiilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (CEE) nr. 3.821/85 și, după caz, ale Acordului AETR și constituie contravenții, dacă acestea nu sunt considerate infracțiuni potrivit legii penale: [...]*

4. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu mai mult de 30 de minute, dar mai puțin de o oră și 30 de minute.”

Dată fiind legătura indisolubilă dintre norma sancționatorie — inițial criticată — și norma de reglementare a contravenției astfel sancționată, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) lit. d) raportat la art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora.

Textele din Constituție invocate de autorul excepției sunt cele ale art. 15 alin. (1) referitoare la principiul universalității drepturilor, libertăților și obligațiilor și ale art. 16 alin. (1), care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 au mai fost analizate de instanța constituțională din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, referitoare la aplicarea sancțiunii amenzii întreprinderii sau operatorului de transport rutier pentru fapte săvârșite în mod direct și nemijlocit de către conducătorul auto. De pildă, prin Decizia nr. 305 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2012, Curtea a constatat că obligarea întreprinderii sau operatorului de transport la plata amenzii pentru o faptă săvârșită de către conducătorul auto este o soluție legislativă justificată prin raportul de prepușenie existent între întreprinderea sau operatorul de transport rutier și conducătorul auto, angajat al acesteia/acestui, raport în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto utilizarea instrumentarului și documentelor prevăzute de lege. Totodată, întrucât răspunderea comitentului este o răspundere pentru fapta altuia, acesta are la dispoziție o acțiune în regres împotriva prepusului.

De asemenea, prin Decizia nr. 934 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 19 august 2011, Curtea a reținut că nimic nu împiedică statul să sancționeze întreprinderea sau operatorul de transport rutier pentru conduita necorespunzătoare a angajatului său, aceasta păstrându-și dreptul de regres împotriva celui care, în mod direct și nemijlocit, este răspunzător.

Având în vedere că în prezenta cauză nu sunt invocate aspecte noi, care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții în materie, cele reținute în deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Cât privește propunerile autorului excepției, referitoare la persoana asupra căreia ar trebui aplicată amenda contravențională pentru săvârșirea faptei contravenționale reglementate la art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, Curtea reamintește că aprecierile cu caracter de propuneri *de lege ferenda* nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi considerate ca fiind veritabile critici de neconstituționalitate, astfel că analiza acestora excedează competenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și ale art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. d) raportat la art. 8 alin. (2) pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Combavipor” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 13.417/196/2011 al Judecătoria Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 952

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termo Service” — S.A., în calitate de reprezentant al Asociației de Proprietari Bloc 258B din Iași, în Dosarul nr. 24.013/245/2011 al Judecătoria Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.346D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 10.513 din 22 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 24.013/245/2011, **Judecătoria Iași — Secția**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Termo Service” — S.A., în calitate de reprezentant al Asociației de Proprietari Bloc 258B din Iași, în soluționarea unei cauze civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile Legii nr. 175/2010 se aplică doar pentru debitele născute ulterior intrării ei în vigoare, respectiv ulterior datei de 23 iulie 2010, datorită anterioare acestei date, pentru care au fost calculate penalități de întârziere, urmând a fi suportate împreună cu penalitățile aferente. Aceste considerații sunt valabile atât în ipoteza litigiilor aflate în curs de desfășurare, cât și în privința litigiilor noi, dar care au ca obiect datorii scadente anterior datei de 23 iulie 2010. Astfel, apreciază că Legea nr. 175/2010 nu poate avea consecințe juridice pentru perioada anterioară datei de 23 iulie 2010, pentru că, în caz contrar, s-ar încălca principiul neretroactivității legii civile. Totodată, susține că prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție, întrucât creează o situație discriminatorie între cetățenii de bună-credință, care și-au achitat cotele de penalizare anterior intrării în vigoare a legii, și cei care beneficiază de aceste prevederi. Doar una dintre categoriile invocate beneficiază de dispozițiile discriminatorii pozitive oferite de legiuitorul român, ceea ce nu reprezintă o situație de egalitate de tratament.

Judecătoria Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că scopul reglementării criticate este acela de a asigura plata la

termen a prestărilor de servicii comunitare de utilitate publică, de către toți beneficiarii, problema fiind de interes general. Intervenția legiuitorului este justificată nu doar de instituirea unor măsuri de protecție socială, ci și de faptul că operatorii economici în discuție sunt regii autonome de stat, beneficiarii fiind stimulați să achite cotele de întreținere curentă pentru serviciile prestate de către furnizori.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că acestea nu conțin nicio dispoziție cu caracter retroactiv, fiind de imediată aplicare și dispunând numai pentru perioada ce urmează intrării lor în vigoare. Totodată, apreciază că nu aduc atingere principiului egalității, întrucât nu instituie un tratament juridic diferit între persoanele care și-au achitat cotele de întreținere anterior intrării în vigoare a Legii nr. 175/2010 și beneficiarii acestui act normativ. Scopul reglementării este acela de a se asigura plata la termen a prestărilor de servicii comunitare de utilitate publică de către toți beneficiarii, problema fiind de interes general.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 20 iulie 2010, care au următorul conținut:

„(1) Proprietarii care își achită integral cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi scutiți de la plata penalităților generate de suma restantă cu titlu de bază. Prin cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari se înțelege datoria cu titlu de bază fără suma rezultată din penalități.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și chiriașilor care dețin spațiu locativ în baza unui contract de închiriere cu autoritățile administrației publice locale, centrale sau cu orice instituție a statului.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică familiilor al căror venit net minim lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, nu depășește suma de 1.000 lei.

(4) Sumele cu titlu de penalități datorate către asociațiile de proprietari, anulate conform prezentei legi, vor fi anulate și din obligațiile contractuale existente între asociațiile de proprietari și societatea furnizoare de servicii.”

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii și ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora „*nimeni nu este mai presus de lege*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Legii nr. 175/2010, în ansamblul său, cât și cele ale art. II din actul normativ criticat au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, pronunțându-se Decizia nr. 816 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, și Decizia nr. 383 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2011.

Prin aceste decizii, Curtea a reținut că scopul reglementării legale criticate este acela de a se asigura plata la termen a prestărilor de servicii comunitare de utilitate publică, de către toți beneficiarii, problema fiind de interes general. Intervenția legiuitorului în acest domeniu este justificată nu numai pentru instituirea de măsuri de protecție socială, dar și pentru faptul că acești operatori economici sunt regii autonome de stat. În aceste condiții, beneficiarii acestor scutiri sunt stimulați să achite cotele de întreținere curentă pentru serviciile prestate de către furnizori.

Totodată, Curtea a reținut că prevederile criticate nu contravin principiului constituțional al neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât acestea sunt de imediată aplicare, dispunând numai pentru perioada ce urmează intrării lor în vigoare. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit, de principiu, cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate având ca obiect alte prevederi de lege criticate pentru încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare” (Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002; în același sens este și Decizia nr. 73 din 6 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 11 mai 2001).

Cât privește susținerea potrivit căreia prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 contravin egalității în drepturi a cetățenilor, cu motivarea că acestea creează o situație discriminatorie între cei care au achitat cotele de penalizare înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 175/2010 și aceia care beneficiază de prevederile acestui din urmă act normativ, Curtea constată că nici acestea nu pot fi primite. Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, că principiul constituțional al egalității în drepturi presupune reglementarea și aplicarea unui tratament juridic similar unor subiecte de drept aflate în situații juridice similare. Or, cele două categorii de persoane invocate de către autorul excepției nu se află în situații juridice similare, situația fiecăreia dintre acestea fiind guvernată de acte normative diferite. Împrejurări diferite care plasează diferite categorii de persoane în situații obiectiv diferite justifică, iar uneori chiar impun instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității.

Egalitatea nu înseamnă uniformitate, astfel încât pot fi instituite tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane sau grupuri dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termo Service” — S.A., în calitate de reprezentant al Asociației de Proprietari Bloc 258B din Iași, în Dosarul nr. 24.013/245/2011 al Judecătorei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 958
din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Elena Nechifor în Dosarul nr. 8.072/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 929D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.072/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție invocată de Elena Nechifor într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii de revizuire a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că actul normativ criticat încalcă autoritatea de lucru judecat a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au stabilit pensii într-un anumit quantum. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a statuat că dreptul la pensie este un bun, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia, în urma

recalculării pensiei, trebuie păstrat în plată cuantumului mai favorabil al acesteia.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, se arată că, prin adoptarea actului normativ criticat, statul a influențat cursul unor procese aflate în derulare în fața instanțelor de judecată, ceea ce contravine dreptului constituțional la un proces echitabil. Invocă, în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 februarie 2012, pronunțată în Cauza *Arras și alții împotriva Italiei*.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional. În acest sens, arată că nu este încălcat principiul constituțional al neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, dat fiind faptul că legiuitorul nu a intervenit asupra cuantumului pensiei deja încasat, astfel încât cei care au beneficiat de pensii de serviciu nu au fost obligați să le restituie. Se mai apreciază că recalcularea pensiilor de serviciu nu are semnificația atingerii dreptului de proprietate. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și art. 44 alin. (1) și (3) referitoare la garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului și la expropriere.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în raport de aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză, cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Curtea, respingând excepția, a statuat că actul normativ criticat nu conține prevederi legale al căror conținut normativ explicit

sau implicit să determine suspendarea cursului judecătii sau executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, în privința anumitor cauze determinate.

Făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a statuat că astfel de hotărâri judecătorești se bucură de autoritate de lucru judecat și determină obligarea autorităților publice la plata drepturilor de pensie astfel cum au fost constatate de către instanțele de judecată, însă această obligație subzistă atât timp cât este în vigoare și temeiul legal în baza căruia au fost pronunțate hotărârile judecătorești definitive și irevocabile.

Mai mult, s-a arătat în decizia menționată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 are în vedere o nouă procedură de recalculare a pensiilor, distinctă și ulterioară celei realizate prin Legea nr. 119/2010, act normativ care se circumscrie cadrului procesual aflat în dezbateri în litigiile determinate, fără a afecta cuantumului pensiilor convenit în urma recalculării în baza metodologiei reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. De asemenea, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reprezintă prevederea legală de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socio-profesionale în cauză, astfel încât nu se poate reține susținerea conform căreia materia reflectată în actul normativ criticat ar ține de domeniul legislației secundare.

În ceea ce privește susținerile privind încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1), precum și a prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 11 din Constituție, Curtea s-a pronunțat asupra unor critici de neconstituționalitate similare, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale, cu prilejul controlului *a priori* asupra Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a statuat, cu privire la regimul pensiilor de serviciu, că acestea sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumului pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat. S-a arătat, de asemenea, că acordarea acestui supliment a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socio-profesionale supuse unui statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă, totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe nr. 45.312/11, nr. 45.581/11, nr. 45.583/11, 45.587/11

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție invocată de Elena Nechifor în Dosarul nr. 8.072/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 990

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

excepție invocată de Alexa Boaru în Dosarul nr. 726/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.190D/2012.

La apelul nominal răspunde reprezentantul părții Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, domnul consilier juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa autorului excepției, procedura de citare fiind legal îndeplinită atât pentru partea prezentă, cât și pentru autorul excepției.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității,

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.192D/2012 și nr. 1.196D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Petru Runcan în Dosarul nr. 2.949/2/2011 și de Liviu Baniias în Dosarul

nr. 9.020/2/2011 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției invocate în Dosarul nr. 1.196D/2012, personal, precum și reprezentantul părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, domnul consilier juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă în ambele dosare. Se constată lipsa autorului excepției invocate în Dosarul nr. 1.192D/2012, procedura de citare fiind legal îndeplinită atât pentru părțile prezente, cât și pentru partea care lipsește.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.190D/2012, nr. 1.192D/2012 și nr. 1.196D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției de neconstituționalitate care face obiectul Dosarului nr. 1.196D/2012, domnul Liviu Baniș, nu se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității este de acord cu măsura conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 1.192D/2012 și nr. 1.196D/2012 la Dosarul nr. 1.190D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că întreaga sa activitate profesională, în calitate de ofițer de informații, atât în cadrul Securității, cât și în cadrul Serviciului Român de Informații, a fost desfășurată în conformitate cu legislația în vigoare referitoare la apărarea securității Statului român și realizării siguranței naționale a României. Invocă și alte aspecte referitoare la fondul cauzei deduse judecării instanței a quo.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, arată că acest act normativ contravine dispozițiilor constituționale invocate în motivarea excepției. De asemenea, arată că acțiunile Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu trebuie să fie contrare legilor în vigoare; or, Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate califică mijloacele, metodele, tehnica și echipamentul de lucru, precum și sursele de informații specifice, folosite de autoritățile publice care desfășoară activitate de informații, ca fiind informații secrete de stat.

Reprezentantul părții Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității arată că toate susținerile pe fondul cauzei relevate de către autorul excepției au fost analizate de către instanța de judecată, care a admis acțiunea astfel cum a fost formulată și a constatat calitatea de lucrător al Securității.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate invocată, arată că dispozițiile art. 2 din actul normativ criticat nu urmăresc sancționarea *de plano* a unor activități specifice de culegere de informații din perioada 1945—1989, ci au în vedere doar acele activități desfășurate de ofițerii sau subofițerii Securității sau ai Miliției, cu atribuții pe linie de Securitate, prin care s-au suprimat sau îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Mai arată că ingerințele în viața privată au fost justificate de apărarea regimului comunist, iar nu a siguranței naționale. Solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiate, invocând Deciziile Curții Constituționale nr. 530 din 9 aprilie 2009 și nr. 45 din 20 ianuarie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentințele civile nr. 2.909 din 4 mai 2012, nr. 1.044 din 15 februarie 2012 și nr. 1.463 din 29 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 726/2/2012, nr. 2.949/2/2011 și nr. 9.020/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție invocată de Alexa Boaru, Petru Runcan și, respectiv, Liviu Baniș în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 conservă viciile de neconstituționalitate ale Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, care a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008.

În acest sens, se susțin, în esență, următoarele:

— actul normativ criticat menține caracterul jurisdicțional al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, iar jurisdicția exercitată de acest organism este una administrativă, fără a avea însă un caracter facultativ, ci obligatoriu, ceea ce contravine dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Constituție;

— ordonanța de urgență criticată menține confuzia între funcțiile de anchetă și de decizie ale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin lipsa de contradictorialitate și de publicitate a dezbaterilor, prin limitarea dreptului la apărare al persoanelor verificate sau prin modul de administrare a probelor;

— se mai arată că jurisdicția exercitată de Consiliu este o veritabilă jurisdicție extraordinară, iar natura juridică a acestui organ este cea a unei instanțe extraordinare, contrară prevederilor art. 126 alin. (5) din Legea fundamentală;

— de asemenea, prin atribuirea unei competențe exclusive de jurisdicție Curții de Apel București, precum și înlăturarea căii de atac a apelului, este limitată posibilitatea părților de a avea acces liber la justiție, fiind îngădită și posibilitatea de exercitare a dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiată domiciliului, în acest mod fiind încălcat și principiul constituțional al egalității în fața legii;

— se mai susține că actul normativ criticat instituie o răspundere morală și juridică colectivă, fără existența vinovăției, arătându-se că activitatea foștilor lucrători sau colaboratori ai Securității nu poate fi apreciată ca aducând atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fără a exista o probațiune în acest sens, cu atât mai mult cu cât această activitate s-a desfășurat în limitele cadrului legal existent la acea dată;

— în fine, se susține că formularea din preambulul ordonanței de urgență criticate, referitoare la „perioada de dictatură comunistă” și la calificarea organelor securității statului ca având caracterul de „poliție politică”, este neconstituțională, deoarece este discriminatorie și instituie o răspundere legală fără a exista o probațiune; în realitate, în opinia autorului excepției, din punct de vedere legal, România a avut un regim de republică socialistă, în care puterea politică aparținea poporului, „liber și stăpân pe soarta sa”, în conformitate cu prevederile art. 1 și 2 din Constituția din 1965, republicată în 1974.

Se mai arată că prevederile art. 2 din actul normativ criticat încălcă prezumția de nevinovăție, astfel cum este consacrată prin dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece creează premisele unei răspunderi morale și juridice pentru lucrătorii Securității care au desfășurat activități specifice atribuțiilor de serviciu, conforme actelor normative în vigoare la acea dată. Se arată că echivalarea atribuțiilor de serviciu specifice lucrătorilor Securității cu desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori s-au îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului este de natură a aduce prejudicii morale și materiale lucrătorilor fostei Securități.

De asemenea, prin introducerea acțiunilor în constatarea calității de lucrător/colaborator al fostei Securități, Consiliul se

substituie atât în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, realizându-se o extindere nejustificată a sferei titularilor acestui drept, cât și atribuției Avocatului Poporului de a acționa pentru apărarea drepturilor și a libertăților persoanelor fizice, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție. Mai mult, o astfel de atribuție a acestei autorități administrative autonome este contrară scopului acesteia, și anume asigurarea accesului oricărui cetățean la propriul dosar existent în Arhivele fostei Securități, numai acesta fiind îndreptățit să sesizeze instanța de judecată în cazul în care se consideră vătămat în drepturile sau interesele sale legitime.

De asemenea, potrivit motivării excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității, care emite nota de constatare a calității de lucrător/colaborator al Securității, dreptul de apărare fiind recunoscut doar în fața instanței de judecată care se pronunță în cadrul acțiunii în constatare.

Se mai susține că, în cazul acțiunii în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, competența de soluționare aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în timp ce adeverințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență criticată pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial de către orice persoană interesată. În acest mod, persoanei verificate i se îngrădește posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiată domiciliului său, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în drepturi.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 127 din 25 februarie 2010, nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 219 din 13 martie 2012, nr. 489 din 10 mai 2012, nr. 534 din 22 mai 2012 și nr. 592 din 5 iunie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008.

În opinia autorilor excepției, actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la caracterul de stat de drept, democratic și social, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate

publică, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți*, art. 54 — *Fidelitatea față de țară*, art. 55 — *Apărarea țării*, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților*, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, de conștiință și de religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile Protocolului nr. 1, nr. 4, 6, 7 și 11 adiționale la aceeași Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că actul normativ criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

1. În ceea ce privește prevederile art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, și anume sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea, procedând la o reconsiderare a jurisprudenței sale în materie (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 899 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 26 august 2010, Decizia nr. 1.575 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 11 februarie 2011 sau Decizia nr. 759 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 30 august 2011), a admis excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale și a constatat că acestea contravin principiului constituțional al accesului liber la justiție, precum și dreptului la apărare.

Prin decizia menționată, reținând că instanțele judecătorești se confruntă cu un număr semnificativ de cauze având ca obiect acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, acestea fiind soluționate, în unele cazuri, exclusiv pe baza „relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității”, Curtea a relevat anumite vicii de neconstituționalitate ale sintagmelor „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Astfel, Curtea a constatat că aceste sintagme conferă forță probantă documentelor interne ale fostei Securități, în acțiunea în constatare introdusă în temeiul actului normativ criticat, statuând însă că examinarea echitabilă a unei cauze dedusă judecătii necesită asigurarea respectării unor principii procedurale fundamentale, precum contradictorialitatea și dreptul la apărare. În speță, Curtea a reținut că sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” permit instanței judecătorești ca, soluționând acțiunea în constatare, să se pronunțe exclusiv pe baza unor copii certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității, documentele originale putând fi consultate la arhiva Consiliului, potrivit art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

În legătură cu acest aspect, prin decizia menționată, Curtea a constatat că, în absența altor precizări normative, pe de o parte, și a altor probe în cauză, pe de altă parte, instanța judecătorească, investită cu soluționarea acțiunii în constatare, nu poate să realizeze o evaluare reală a fiecărei situații de fapt, deoarece relatările verbale pot fi caracterizate prin subiectivism, arbitrar și, uneori, simulare.

Față de aceste considerente, Curtea a constatat că persoana verificată, în privința căreia există la dosarul cauzei doar documente reprezentând „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, nu are beneficiul unei proceduri contradictorii în cazul în care se află în imposibilitatea obiectivă de a propune alte probe în apărarea sa, astfel încât prin

sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, se aduce atingere unui element esențial al procesului echitabil, și anume principiului egalității armelor, și a admis în parte excepția de neconstituționalitate.

În prezenta cauză, având în vedere criticile de neconstituționalitate similare cu cele formulate în jurisprudența anterior citată, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a sintagmelor „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, ca devenită inadmisibilă.

2. Cât privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi din ordonanța de urgență criticată, Curtea a reținut în mod constant că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare importantă a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, și Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011).

Curtea reține că, dacă unele reglementări speciale prevăd interdicții pentru exercitarea unor drepturi, atunci acele reglementări trebuie supuse controlului de constituționalitate.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Alexa Boaru, Petru Runcan și Liviu Baniș în Dosarele nr. 726/2/2012, nr. 2.949/2/2011 și, respectiv, nr. 9.020/2/2011 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 lit. a), lit. b), cu excepția sintagmelor „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, lit. d) și e), art. 3—39 cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, inclusiv a anexei care face parte integrantă din acest act normativ, excepție ridicată de aceiași autori, în aceleași dosare, ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare (a se vedea Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

Totodată, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

De asemenea, Curtea a statuat că prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acestora care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului, atribuie Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității dreptul de a acționa inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că, din perspectiva acestei motivări a excepției, nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

Având în vedere că în speță nu au fost relevate elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional în materie, atât soluția, cât și considerentele pronunțate în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului pe probleme de colaborare în domeniul transportului, semnat la Ashgabat la 11 octombrie 2012

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului pe probleme de colaborare în domeniul transportului, semnat la Ashgabat la 11 octombrie 2012.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ovidiu Ioan Silaghi

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Ministrul economiei, comerțului

și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

București, 18 decembrie 2012.

Nr. 1.289.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului pe probleme de colaborare în domeniul transportului

Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului, denumite în continuare *părți*, recunoscând rolul esențial al transporturilor în asigurarea dezvoltării social-economice durabile a celor două state, având în vedere recomandările Comisiei mixte interguvernamentale româno-turkmene de colaborare economică și tehnico-științifică (în continuare *Comisia*) pentru înființarea unui Grup de lucru pentru colaborarea în domeniul transporturilor, formulate cu ocazia desfășurării celei de-a III-a sesiuni a Comisiei (Ashgabat, 3—4 septembrie 2012),

în scopul creării condițiilor favorabile pentru colaborarea bilaterală în domeniul transporturilor și dezvoltarea infrastructurii de transport,

au ajuns la următoarea înțelegere:

ARTICOLUL 1

Părțile vor dezvolta colaborarea în scopul întăririi potențialului de transport și de tranzit al celor două state, pe bază de egalitate, avantaj reciproc, în conformitate cu prevederile prezentului memorandum și legislația națională a statelor părților.

ARTICOLUL 2

1. Părțile vor contribui la consolidarea colaborării bilaterale prin schimb de informații și materiale privind situația dezvoltării domeniilor de transport prioritare, utilizarea tehnologiilor

informaționale în transporturi, asigurarea siguranței transporturilor și perspectivele dezvoltării coridoarelor internaționale de transport care tranzitează teritoriile statelor părților.

2. Părțile vor extinde interacțiunea în domeniul transportului între întreprinderile, companiile și organizațiile corespunzătoare ale celor două state, vor încuraja încheierea unor programe de colaborare între aceste organizații și vor contribui la creșterea competitivității acestor întreprinderi, companii și organizații pe piețele interne și internaționale.

ARTICOLUL 3

1. Părțile vor dezvolta colaborarea pentru modernizarea și dezvoltarea infrastructurii diferitelor moduri de transport, care includ transportul naval, aerian, rutier și feroviar.

2. Părțile vor contribui pentru atragerea investițiilor în realizarea proiectelor de infrastructură în domeniul transportului pe teritoriile celor două state.

ARTICOLUL 4

1. Părțile includ în cadrul domeniilor prioritare de colaborare bilaterală stimularea elaborării și realizării proiectelor comune, pregătirea și ridicarea calificării specialiștilor pentru organizațiile de transport din cele două state, organizarea unor vizite reciproce, stimularea participării la seminare, târguri, expoziții și alte activități pentru promovarea legăturilor și schimbului de experiență pe problemele tehnice și științifice în domeniul transporturilor.

2. Părțile vor facilita accesul pe piețele statelor lor și vor conveni alte forme de colaborare, în conformitate cu legislațiile naționale și obligațiile care decurg din alte angajamente internaționale, obligatorii pentru ambele părți, și din calitatea de membru în organizațiile internaționale.

ARTICOLUL 5

1. Conținutul, condițiile colaborării și cheltuielile preconizate pentru realizarea unor proiecte concrete corespunzătoare, pentru care colaborarea se realizează în conformitate cu prezentul memorandum, vor fi stabilite de către întreprinderile, companiile și organizațiile celor două state, care execută respectivele proiecte, în conformitate cu prezentul memorandum.

2. Părțile, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor lor, acordă sprijin organizatoric, tehnic și financiar proiectelor care se realizează în condițiile prevăzute de prezentul memorandum.

3. Părțile desfășoară monitorizarea și evaluarea realizării proiectelor concrete de colaborare.

ARTICOLUL 6

1. În scopul punerii în aplicare a prezentului memorandum, părțile au convenit înființarea Grupului de lucru pentru colaborarea în domeniul transporturilor, care va acționa în cadrul

Comisiei create în conformitate cu Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Turkmenistanului cu privire la cooperarea economică și tehnico-științifică, semnat la București la 16 iulie 2008.

2. Grupul de lucru, în cadrul atribuțiilor sale, va fi autorizat să mențină o comunicare continuă cu întreprinderile, companiile și organizațiile naționale corespunzătoare din domeniul transporturilor, cu reprezentanții comisiilor mixte înființate prin acorduri bilaterale ale părților cu relevanță pentru domeniul transporturilor.

3. La fiecare reuniune a Grupului de lucru participă reprezentanți ai secretariatelor celor două părți în Comisie.

4. La ședințele Grupului de lucru, pe bază de invitație, pot participa reprezentanții întreprinderilor, companiilor și organizațiilor naționale din domeniul transporturilor.

ARTICOLUL 7

1. Prezentul memorandum se aplică fără a aduce atingere obligațiilor ce decurg din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene.

2. Prezentul memorandum nu poate fi interpretat astfel încât să afecteze obligațiile ce decurg din orice acorduri sau aranjamente încheiate sau care urmează a fi încheiate între Uniunea Europeană sau între Uniunea Europeană și statele ei membre, pe de o parte, și Turkmenistan, pe de altă parte.

3. Prevederile prezentului memorandum nu afectează drepturile și obligațiile părților rezultate din alte acorduri internaționale la care ele sau statele lor sunt părți.

4. Problemele legate de interpretarea și aplicarea prevederilor prezentului memorandum se rezolvă prin consultări și negocieri între părți.

ARTICOLUL 8

Prezentul memorandum va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări scrise prin care părțile se informează reciproc, prin intermediul canalelor diplomatice, că procedurile legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului memorandum au fost îndeplinite.

Prezentul memorandum poate fi modificat de comun acord. Modificările vor intra în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la primul alineat al acestui articol.

Semnat la Ashgabat la 11 octombrie 2012, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, turkmenă și rusă, toate textele fiind egal autentice.

În situația unor divergențe cu privire la interpretarea prevederilor prezentului memorandum, textul în limba rusă va prevala.

PENTRU GUVERNUL ROMÂNIEI,
Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Lucian Iliescu,
secretar de stat

PENTRU GUVERNUL TURKMENISTANULUI,
Ministrul transporturilor auto,
Mele Gurbandurdyev

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea pozițiilor nr. 4 și 20 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.577/2011 privind aprobarea detalierei pe județe a numărului total de paturi, pe anul 2012, din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești

Având în vedere Referatul Direcției organizare și politici salariale nr. E.N. 14/28 decembrie 2012, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Pozițiile nr. 4 și 20 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.577/2011 privind aprobarea detalierei pe județe a numărului total de paturi, pe anul 2012, din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 24 noiembrie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Județul	Nr. de paturi din unități sanitare publice și private
„4.	Bacău	3.611
.....
20.	Gorj	1.903”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Raed Arafat,
secretar de stat

București, 28 decembrie 2012.
Nr. 1.425.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea art. 5 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 323/2011 privind aprobarea metodologiei și a criteriilor minime obligatorii pentru clasificarea spitalelor în funcție de competență

Văzând Referatul de aprobare nr. D.A.M.P.P. 68.134/2012 al Direcției de asistență medicală și politici publice, având în vedere prevederile art. 171 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 5 din anexa nr. 1 „Metodologie pentru clasificarea spitalelor în funcție de competență” la Ordinul ministrului sănătății nr. 323/2011 privind aprobarea metodologiei și a criteriilor minime obligatorii pentru clasificarea spitalelor în funcție de competență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 19 aprilie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — În cazuri excepționale, motivate obiectiv, ministrul sănătății poate aproba clasificarea provizorie, valabilă până la

data de 31 decembrie 2012, care se poate prelungi cu o perioadă de maximum două luni, pentru un spital care îndeplinește doar parțial criteriile minime obligatorii pentru categoria solicitată, cu condiția prezentării de către unitatea solicitantă a unui plan de conformare cu responsabilități și termene de implementare precis specificate.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Raed Arafat,
secretar de stat

București, 28 decembrie 2012.
Nr. 1.426.

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN**privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat**

În temeiul prevederilor Legii organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit prevederilor Legii nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de completare a Declarației statistice Intrastat.

Art. 2. — Normele de completare a Declarației statistice Intrastat sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Statistică asigură actualizarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat, în concordanță cu legislația națională și europeană.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către direcția de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 21/2011 privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 1 februarie 2011.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Institutului Național de Statistică,
Vergil Voineagu

București, 19 decembrie 2012.
Nr. 1.948.

ANEXĂ

NORME**de completare a Declarației statistice Intrastat****Cadrul legal**

— național: Legea nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 4 decembrie 2006;

— european: Regulamentul (CE) nr. 638/2004 al Parlamentului European și Consiliului din 31 martie 2004 privind statisticile comunitare ale comerțului cu mărfuri între statele membre și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3.330/91 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L102 din 7 aprilie 2004, cu modificările ulterioare.

Scopul prezentelor norme

Normele de completare a Declarației statistice Intrastat conțin informații cu privire la sistemul statistic Intrastat, menite să sprijine furnizorii de date pentru a completa Declarația statistică Intrastat într-un mod corect și eficient.

Declarația statistică Intrastat în România

Declarația statistică Intrastat este o declarație obligatorie, conform Legii nr. 422/2006, pentru schimbul de bunuri între România și alte state membre ale Uniunii Europene. *Introducerile* reprezintă fluxuri de bunuri din alte state membre ale Uniunii Europene către teritoriul României, iar *expedierile* reprezintă fluxurile de bunuri care părăsesc teritoriul României cu destinația alte state membre ale Uniunii Europene.

Obligația de raportare în sistemul statistic Intrastat

Obligația furnizării de date statistice Intrastat revine tuturor operatorilor economici care îndeplinesc simultan următoarele condiții:

1. sunt înregistrați în scopuri de taxă pe valoare adăugată, adică au cod de identificare fiscală;

2. realizează schimburi de bunuri cu alte state membre ale Uniunii Europene;

3. valoarea totală anuală a schimburilor de bunuri cu alte state membre ale Uniunii Europene, pentru fiecare dintre cele două fluxuri, introduceri și, respectiv, expedieri, depășește pragul valoric Intrastat stabilit pentru fiecare an.

Obligațiile în sistemul Intrastat se stabilesc de către Institutul Național de Statistică pe baza declarațiilor statistice Intrastat din anul precedent și a informațiilor din deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri (VIES) furnizate de Ministerul Finanțelor Publice. Schimbul de date între Institutul Național de Statistică și Ministerul Finanțelor Publice are loc într-un singur sens, respectiv Ministerul Finanțelor Publice furnizează Institutului Național de Statistică informațiile din deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri (VIES), însă Institutul Național de Statistică nu furnizează sub nicio formă și pe nicio cale informații statistice colectate în cadrul sistemului statistic Intrastat la nivel de operator economic.

Praguri valorice Intrastat

Institutul Național de Statistică a stabilit un nivel al pragurilor valorice Intrastat de 900.000 lei pentru expedieri intracomunitare de bunuri și de 500.000 lei pentru introduceri intracomunitare de bunuri.

Un operator economic a cărui valoare anuală pentru introducerile intracomunitare de bunuri este egală sau mai mare de 500.000 lei trebuie să declare pentru fluxul introduceri. Un operator economic a cărui valoare anuală pentru expedierile intracomunitare de bunuri este egală sau mai mare de 900.000 lei trebuie să declare pentru fluxul expedieri.

Tipuri de declarații statistice în funcție de valoarea anuală a schimburilor intracomunitare de bunuri

Tip de declarație	Introduceri	Expedieri
Nu există obligația de a transmite Declarația statistică Intrastat	mai mici de 500.000 lei	mai mici de 900.000 lei
Declarație standard, în care se completează toate informațiile, mai puțin valoarea statistică	egale sau mai mari de 500.000 lei și mai mici de 10.000.000 lei	egale sau mai mari de 900.000 lei și mai mici de 20.000.000 lei
Declarație extinsă, în care se completează toate informațiile, inclusiv valoarea statistică	egale sau mai mari de 10.000.000 lei	egale sau mai mari de 20.000.000 lei

Remarcă: Dacă un operator economic este obligat să transmită declarații statistice Intrastat pentru ambele fluxuri, este posibil ca pentru unul dintre fluxuri să transmită declarația standard, iar pentru celălalt flux să transmită declarația extinsă. În acest caz, este permisă transmiterea declarației extinse pentru ambele fluxuri.

Declarația statistică Intrastat trebuie transmisă de operatorii economici care au depășit pragul valoric Intrastat în anul anterior celui de referință sau îl depășesc în anul de referință, separat pentru introduceri și expedieri de bunuri. Astfel, acești operatori economici devin furnizori de informații statistice Intrastat.

Pentru anul de referință, furnizorii de informații statistice Intrastat sunt:

a) operatorii economici care au avut obligația de raportare în sistemul statistic Intrastat pentru întregul an anterior celui de referință și care pe tot parcursul anului anterior celui de referință au realizat un nivel al schimburilor intracomunitare de bunuri superior nivelului pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul de referință, separat pentru fiecare flux. Aceștia completează și transmit Declarația statistică Intrastat pentru întregul an de referință;

b) operatorii economici care au dobândit obligația de raportare pentru sistemul statistic Intrastat în cursul anului anterior celui de referință, prin depășirea pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul anterior celui de referință, separat pentru fiecare flux. Aceștia completează și transmit Declarația statistică Intrastat pentru întregul an de referință;

c) operatorii economici care depășesc nivelul pragurilor valorice Intrastat în cursul anului de referință, separat pentru fiecare flux. Obligația de raportare pentru sistemul statistic Intrastat a acestora intervine în luna în care valoarea cumulată de la începutul anului de referință a schimburilor intracomunitare de bunuri depășește nivelul pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul de referință, separat pe cele două fluxuri.

Pragul valoric Intrastat pentru declararea valorii statistice se aplică acelor furnizori de informații statistice Intrastat care în anul anterior celui de referință sau în anul de referință au înregistrat valori anuale, separat pentru fiecare flux, peste nivelul pragului valoric Intrastat stabilit pentru valoarea statistică la 10.000.000 lei pentru introduceri și, respectiv, 20.000.000 lei pentru expedieri. Această regulă este stipulată în legislația comunitară, având ca principal obiectiv reducerea sarcinilor de raportare pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Operatorii economici au obligația să transmită date pentru sistemul statistic Intrastat pentru introducerile și expedierile de bunuri lunare, întotdeauna până la sfârșitul anului de referință în care pragul valoric Intrastat a fost depășit și pentru următorul an calendaristic. După un an calendaristic întreg în care furnizorul de informații statistice nu a realizat un nivel al schimburilor intracomunitare de bunuri, exprimat în valori cumulate de la începutul anului calendaristic, superior nivelului pragului valoric Intrastat stabilit pentru introduceri și/sau expedieri, obligația de a raporta date pentru sistemul statistic Intrastat încetează și nu va mai trebui transmisă Declarația statistică Intrastat începând

cu luna ianuarie a anului următor. Aceasta se va aplica în condițiile în care pragul valoric Intrastat nu este depășit din nou în cursul anului următor. Regulile menționate vor fi aplicate din nou, în mod separat pentru introduceri și expedieri intracomunitare de bunuri.

Datele statistice Intrastat trebuie furnizate către Institutul Național de Statistică lunar, într-un interval de cel mult 15 zile calendaristice de la expirarea perioadei de referință.

Furnizorul de informații statistice poate întocmi și transmite Declarația statistică Intrastat singur sau poate apela pentru întocmirea și transmiterea declarației statistice Intrastat la serviciile unui alt operator economic, ce poartă denumirea de *parte terță declarantă*.

În cazul în care apelează la serviciile unei părți terțe declarante pentru completarea și transmiterea Declarației statistice Intrastat, furnizorul de informații statistice are obligația de a face dovada existenței unui contract între el și partea terță declarantă. O parte terță declarantă poate transmite date pentru un operator economic numai după ce Institutul Național de Statistică a fost notificat, în scris, de către furnizorul de informații statistice.

De asemenea, încetarea relațiilor între un furnizor de date și o parte terță declarantă trebuie notificată Institutului Național de Statistică.

Responsabilitatea pentru corectitudinea informațiilor statistice cuprinse în Declarația statistică Intrastat și transmiterea acesteia la termenul legal, conform legislației în vigoare, aparține în exclusivitate furnizorului de informații statistice, respectiv operatorului economic obligat să furnizeze informații statistice Intrastat conform Legii nr. 422/2006.

Ce trebuie declarat pentru sistemul statistic Intrastat?

Statisticile privind schimburile intracomunitare cu bunuri cuprind toate mișcările de bunuri dintre statele membre ale Uniunii Europene, care măresc sau reduc stocul de resurse materiale al unui stat. Toate bunurile care sosesc pe teritoriul României din alte state membre ale Uniunii Europene sau părăsesc teritoriul României cu destinația alte state membre ale Uniunii Europene trebuie declarate în Declarația statistică Intrastat.

Practic, aceasta înseamnă că Declarația statistică Intrastat trebuie întocmită pentru introducerile și/sau expedierile intracomunitare de bunuri, în următoarele cazuri:

a) schimburi intracomunitare de bunuri care implică transfer de proprietate și sunt destinate utilizării, consumului, investiției sau revânzării;

b) mișcări de bunuri dintr-un stat membru al Uniunii Europene către România sau mișcările de bunuri din România către alt stat membru al Uniunii Europene, fără transfer de proprietate. Spre exemplu, transferul de stocuri, mișcări de bunuri înainte și după procesare etc.;

c) returnarea de bunuri;

d) mișcări specifice de bunuri;

e) leasing financiar;

f) leasing operațional cu o durată de peste 2 ani.

Ce nu trebuie declarat pentru sistemul statistic Intrastat?

Pentru următoarele cazuri nu trebuie întocmită Declarația statistică Intrastat:

- comerțul cu servicii;
- bunuri în tranzit simplu;
- mișcări temporare de bunuri;
- mișcări de bunuri pentru/după reparații și/sau întreținere;
- schimbul de bunuri cu acele teritorii ale statelor membre

ale Uniunii Europene ce nu aparțin teritoriului statistic al statelor membre ale Uniunii Europene;

f) schimburi de bunuri în cadrul comerțului triunghiular, în situația în care bunurile nu intră pe teritoriul național al României din alte state membre ale Uniunii Europene sau nu sunt expediate din România către alt stat membru al Uniunii Europene. Pentru mai multe informații referitoare la comerțul triunghiular, vă rugăm să consultați Manualul pentru furnizorii de informații statistice Intrastat — partea a II-a, cap. 4.

Lista bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri între statele membre ale Uniunii Europene este prezentată în tabelul nr. 1.

Pentru informații metodologice detaliate privind statisticile de comerț intracomunitar cu bunuri, puteți consulta manualele și ghidurile de pe site-ul www.intrastat.ro, secțiunea Metodologie Intrastat.

Modalități de completare și transmitere a declarațiilor statistice Intrastat

Declarațiile statistice Intrastat se transmit la Institutul Național de Statistică numai în format electronic, declarațiile pe hârtie nefiind acceptate. Pentru aceasta, Institutul Național de Statistică pune la dispoziția furnizorilor de informații statistice Intrastat următoarele modalități electronice de completare și transmitere a declarațiilor statistice Intrastat:

1. aplicația Intrastat on-line, disponibilă cu titlu gratuit pe site-ul www.intrastat.ro;

2. aplicația Intrastat off-line, disponibilă cu titlu gratuit pe site-ul www.intrastat.ro.

Aplicația Intrastat off-line permite crearea unui fișier ce va conține Declarația statistică Intrastat, pe care furnizorul de informații statistice îl transmite către Institutul Național de Statistică prin una dintre următoarele modalități:

a) e-mail, la adresa declaratie.intrastat@insse.ro;

b) încărcarea fișierului în aplicația on-line Intrastat disponibilă pe site-ul www.intrastat.ro;

c) dacă furnizorul de informații statistice nu are acces la internet pentru a transmite Declarația statistică Intrastat potrivit lit. a) sau b), va copia fișierul cu declarația Intrastat (fișierul cu extensia .xml sau .enc) pe o dischetă/CD/USB și se va adresa direcției teritoriale de statistică în raza căreia își are sediul, solicitând posibilitatea de a transmite prin e-mail fișierul conținând Declarația statistică Intrastat Institutului Național de Statistică, sau va transmite declarația de la orice alt calculator cu acces la internet;

3. software-ul propriu, existent sau dezvoltat de furnizorul de informații statistice, pentru realizarea fișierului care să conțină Declarația statistică Intrastat într-un format predefinit, prezentat în „Manualul de descriere a procedurii pentru crearea altor tipuri de fișiere acceptate de INS”, manual ce poate fi descărcat de pe site-ul www.intrastat.ro sau furnizat la cerere de către Institutul Național de Statistică. Fișierul care conține Declarația statistică Intrastat, în format predefinit, se transmite la Institutul Național de Statistică folosind aceeași procedură descrisă la punctul precedent.

Institutul Național de Statistică recomandă utilizarea aplicațiilor Intrastat on-line sau off-line, întrucât acestea conțin reguli de validare predefinite pentru realizarea unor declarații statistice Intrastat corecte și valide.

Informații de completat în Declarația statistică Intrastat

Perioada	Se indică luna și anul de referință în care au fost realizate schimburile intracomunitare de bunuri, respectiv luna și anul în care bunurile sunt introduse sau expediate pe/de pe teritoriul României.
Date de identificare pentru furnizorul de informații statistice	Se indică informații de identificare ale operatorului economic care a realizat schimburi intracomunitare de bunuri și date de contact actualizate ale persoanei responsabile pentru completarea Declarației statistice Intrastat.
Date de identificare pentru partea terță declarantă	Dacă este cazul, se indică informații de identificare ale părții terțe declarante și date de contact actualizate ale persoanei responsabile pentru completarea Declarației statistice Intrastat.
Introduceri/Expedieri	Se indică fluxul pentru care se întocmește Declarația statistică Intrastat: Introduceri sau Expedieri.
Tip de declarație	— Nouă — în cazul în care Declarația statistică Intrastat se transmite pentru prima dată pentru o anumită perioadă de referință. — Revizuire — în cazul în care au loc corecții/modificări/adăugări/ștergeri pentru anumite date existente într-o Declarație statistică Intrastat deja transmisă. Revizuirea datelor se face prin intervenția în corpul declarației asupra liniei/liniilor ce trebuie corectată(e)/modificată(e)/adăugată(e)/ștersă(șterse). Declarația statistică Intrastat „Revizuită” conține toate datele perioadei de referință [nu numai linia/liniile revizuită(e)] pentru care se retransmite și va reprezenta declarația furnizorului de informații statistice Intrastat pentru respectiva perioadă de referință (va înlocui în totalitate declarația precedentă). — Nulă — în cazul în care furnizorul de informații statistice Intrastat nu realizează schimburi intracomunitare de bunuri într-o lună de referință, trebuie să transmită câte o declarație „Nulă” pentru fiecare lună de referință în care nu realizează schimburi intracomunitare de bunuri. Declarația statistică Intrastat „Nulă” trebuie completată doar cu datele de identificare ale furnizorului de informații statistice. În cazul în care furnizorul de informații statistice Intrastat nu transmite către Institutul Național de Statistică declarația „Nulă” în luna/lunile în care nu realizează schimburi intracomunitare de bunuri, acesta va suporta prevederile legale în vigoare privind nerespectarea obligațiilor privind furnizarea informațiilor statistice Intrastat.

Codul și denumirea din Nomenclatorul combinat	<p>Pentru identificarea bunurilor ce fac obiectul schimburilor intracomunitare se folosește Nomenclatorul combinat, denumit în continuare NC, la nivel de 8 cifre, aferent anului de referință pentru care are loc transmiterea datelor. Procedura de căutare și selecție a codurilor aferente bunurilor este facilitată de aplicațiile informatice puse la dispoziție cu titlu gratuit furnizorilor de informații statistice Intrastat de către Institutul Național de Statistică.</p> <p>Furnizorul de informații statistice are obligația raportării corecte a bunurilor și selectării codului de 8 cifre din NC corespunzător bunurilor ce fac obiectul schimburilor intracomunitare. Informațiile adiționale privind codul NC la nivel de 8 cifre existente în diferite documente, spre exemplu factura externă etc., trebuie analizate cu rigurozitate în vederea asigurării corespondenței cu bunurile pe care le însoțesc. În cazul în care aceste informații se dovedesc a fi incorecte sau inexacte, vor fi ignorate în procedura de completare a Declarației statistice Intrastat și înlocuite cu informațiile corecte, corespunzătoare bunurilor ce fac obiectul schimburilor intracomunitare, conform NC în vigoare.</p>
Țara parteneră — Destinație — Expediție/Origine	<p>Pentru expedieri intracomunitare de bunuri se indică statul membru de destinație din Uniunea Europeană, conform nomenclatorului de țări și teritorii prezentat în tabelul nr. 2.</p> <p>Pentru introduceri intracomunitare de bunuri se indică statul membru de expediție din Uniunea Europeană, respectiv de unde bunurile au fost expediate către România, precum și țara de origine a bunului respectiv, conform nomenclatorului de țări și teritorii prezentat în tabelul nr. 2.</p> <p>Sunt considerate originare dintr-o țară bunurile obținute în întregime în respectiva țară. În cazul în care două sau mai multe țări au intervenit în fabricarea unui bun, acest bun este considerat originar din țara în care a avut loc ultima transformare substanțială, justificată din punct de vedere economic, respectiv realizată de un operator economic echipat în acest sens și având ca rezultat un produs nou sau reprezentând un stadiu de fabricație important.</p> <p>Schimburile de bunuri cu anumite părți ale teritoriilor statelor membre ale Uniunii Europene nu se cuprind în sistemul statistic Intrastat, deoarece acestea nu aparțin teritoriului statistic al Uniunii Europene, acestea făcând obiectul declarațiilor vamale, pe care Institutul Național de Statistică le preia de la Autoritatea Națională a Vămilelor. Aceste teritorii sunt: Büsingen (CH), Campione d'Italia (CH), San Marino (SM), Gibraltar (GI), Ceuta (XC), Melilla (XL), Andorra (AD), Groenlanda (GL), Insulele Feroe (FO) și zonele din Cipru aflate în afara controlului guvernului.</p> <p>Schimburile de bunuri cu următoarele teritorii ale statelor membre care deși aparțin teritoriului statistic al Uniunii Europene nu aparțin teritoriului fiscal al Uniunii Europene nu trebuie raportate în Declarația statistică Intrastat: Helgoland (DE), Monaco și departamentele franceze de peste mări (Guyana Franceză, Guadelupe, Martinica și Réunion) și partea de nord franceză a Saint-Martin (FR), Insulele Åland (FI), Muntele Athos (GR), Insulele Channel (GB), Livigno (IT), apele teritoriale ale lacului Lugano (IT) și Insulele Canare (ES). Pentru schimburile de bunuri cu aceste teritorii se întocmesc declarații vamale pe care Institutul Național de Statistică le preia de la Autoritatea Națională a Vămilelor.</p>
Valoarea facturată	<p>Se completează valoarea facturată a bunurilor, conform documentelor de achiziție/vânzare. Valoarea facturată se completează în lei, fără zecimale și nu cuprinde TVA, accize etc.</p> <p>Dacă valoarea bunurilor este exprimată în altă monedă decât lei, pentru Declarația statistică Intrastat această valoare trebuie transformată în lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României în momentul expedierii/introducerii bunurilor din/pe teritoriul României.</p> <p>Valoarea facturată trebuie să reflecte întotdeauna valoarea reală a bunurilor. Dacă schimbul de bunuri nu este însoțit de un document care să ateste valoarea reală a bunurilor, valoarea facturată trebuie estimată folosind valoarea de piață a bunurilor.</p> <p>În valoarea facturată pot fi incluse cheltuieli incidentale, dacă acestea reprezintă plăți achitate de cumpărător către vânzător și sunt încorporate în mod simultan în baza de calcul pentru TVA. Cheltuielile incidentale pot reprezenta cheltuieli legate de ambalaje, transport, asigurare sau comisioane.</p> <p>Pentru bunurile expediate/introduse pentru prelucrare trebuie indicată valoarea totală ce ar fi fost facturată în cazul cumpărării sau vânzării obișnuite a respectivelor bunuri.</p> <p>Pentru bunurile introduse/expediate în urma prelucrării, valoarea indicată trebuie să fie valoarea estimată a bunurilor expediate/introduse pentru prelucrare la care se adaugă valoarea activității de prelucrare realizată și valoarea materialelor auxiliare încorporate în acestea.</p> <p>Pentru alte schimburi intracomunitare de bunuri pentru care nu există documente care să indice valoarea reală a bunurilor, în câmpul „valoarea facturată” din Declarația statistică Intrastat trebuie indicată valoarea ce ar fi fost facturată în cazul cumpărării sau vânzării obișnuite a respectivelor bunuri. Este cazul furnizorilor de informații statistice Intrastat care realizează un transfer al propriilor bunuri în alt stat membru pentru o posibilă vânzare, pentru stocare pe o perioadă mai mare de 24 de luni sau pentru prelucrare sub contract.</p>

Valoarea statistică	<p>Valoarea statistică a bunurilor trebuie completată de toți furnizorii de informații statistice Intrastat care au realizat în anul anterior celui de referință sau în anul de referință introduceri intracomunitare de bunuri mai mari de 10.000.000 lei și/sau expedieri intracomunitare de bunuri mai mari de 20.000.000 lei.</p> <p>Valoarea statistică este valoarea la frontiera României a bunului introdus sau expedit. În afară de valoarea bunului, valoarea statistică conține costul transportului și asigurării acestuia până la frontiera română. Valoarea statistică derivă, în mod normal, din valoarea indicată în câmpul „valoare facturată” din Declarația statistică Intrastat, ajustată în funcție de termenii de livrare.</p> <p>Relațiile existente între valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare sunt prezentate în tabelul nr. 3.</p> <p>Valoarea statistică a bunurilor se declară astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pentru expedieri se declară valoarea bunurilor, la care se adaugă cheltuielile de transport, asigurare și alte cheltuieli pentru transportul bunurilor de la locul de expediere până la frontiera României (pe teritoriul național); — pentru introduceri se declară valoarea bunurilor, inclusiv cheltuielile de transport, asigurare și alte cheltuieli pentru transportul bunurilor pe parcursul extern până la frontiera României. <p>Bunurile pentru prelucrare și cele rezultate în urma prelucrării vor fi estimate la valoarea lor de piață înainte și, respectiv, după prelucrare.</p> <p>Valoarea statistică se completează în lei, fără zecimale.</p> <p>Dacă valoarea bunurilor este exprimată în altă monedă decât lei, pentru declarația Intrastat această valoare trebuie transformată în lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României în momentul expedierii/introducerii bunurilor din/pe teritoriul României.</p>
Masa netă	<p>Masa netă reprezintă masa reală a bunurilor, exclusiv ambalajele, cum ar fi paleți, containere etc. Masa netă se exprimă în kilograme, fără zecimale, pentru fiecare linie din Declarația statistică Intrastat.</p> <p>Pentru bunurile a căror masă netă este exprimată cu zecimale, se aplică regulile generale de rotunjire, respectiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dacă partea zecimală este mai mică decât 5, se rotunjește la valoarea întregă inferioară; — dacă partea zecimală este mai mare sau egală cu 5, se rotunjește la valoarea întregă superioară. <p>Pentru bunurile a căror masă netă este mai mică de 1 kg, rotunjirea se face astfel: pentru cantități mai mari sau egale cu 0,5 kg se raportează 1 kg, iar pentru cantități mai mici de 0,5 kg se raportează 0 kg.</p> <p>În cazul în care există mai multe bunuri declarate în linii distincte în Declarația statistică Intrastat pentru o anumită perioadă de referință, pe un anumit flux, încadrate la același cod de 8 cifre din NC, cu aceeași țară parteneră, același tip de tranzacție, aceiași termeni de livrare și același mod de transport, iar masa netă pentru fiecare linie completată în Declarația statistică Intrastat este mai mică de 0,5 — respectivele linii vor fi cumulate pentru a nu denatura rezultatele statistice obținute prin raportarea unor valori facturate/statistice mari aferente unor mase nete egale cu 0.</p>
Cantitatea în unitatea de măsură suplimentară	<p>Unitatea de măsură suplimentară reprezintă unitatea de măsură a cantității, alta decât kilogramul, în care poate fi exprimat un bun. Nu toate bunurile pot fi exprimate în unități de măsură suplimentare. Unitățile de măsură suplimentare sunt stabilite prin NC pentru fiecare cod la nivel de 8 cifre ce poate fi exprimat într-o asemenea unitate de măsură. Lista unităților de măsură suplimentare este prezentată în tabelul nr. 4. În Declarația statistică Intrastat se indică cantitatea în unitatea de măsură suplimentară aferentă codului de 8 cifre selectat din NC, spre exemplu număr de bucăți, număr de perechi, metri pătrați, metri cubi, litri etc.</p> <p>Cantitatea în unități de măsură suplimentare se exprimă fără zecimale.</p> <p>În cazul în care cantitatea exprimată în unitate de măsură suplimentară este mai mică de o unitate de măsură suplimentară, se raportează întotdeauna cifra 1. Pentru restul cazurilor se aplică regulile generale de rotunjire prezentate la punctul precedent, „Masa netă”.</p>
Natura tranzacției	<p>Natura tranzacției definește tipul de tranzacție realizată, spre exemplu vânzare, cumpărare, prelucrare etc. În Declarația statistică Intrastat se completează codul corespunzător naturii tranzacției, care se preia din coloana „Cod” a tabelului nr. 5. Coloana „Cod” conține combinații ale codurilor numerice din coloana A și a subdiviziunilor acestora din coloana B pe baza cărora se definesc, din punct de vedere statistic, tipurile de tranzacții economice.</p>
Termeni de livrare	<p>Termenii de livrare reprezintă prevederi contractuale ce stabilesc obligațiile vânzătorului și ale cumpărătorului într-o tranzacție.</p> <p>În Declarația statistică Intrastat se indică codurile INCOTERMS stabilite de Camera Internațională de Comerț, prezentați în tabelul nr. 6.</p>

Mod de transport	Se indică în Declarația statistică Intrastat codul corespunzător modului de transport prin care bunurile părăsesc teritoriul național la expediere sau sosesc pe teritoriul național la introducere. Nomenclatorul modurilor de transport este prezentat în tabelul nr. 7.
------------------	--

În cazul în care într-o perioadă de referință sunt realizate schimburi intracomunitare de bunuri pe un anumit flux, încadrate la același cod de 8 cifre din NC, cu aceeași țară parteneră, același tip de tranzacție, aceeași termeni de livrare și același mod de transport, acestea pot fi cumulate și declarate într-o singură linie pe declarație.

Institutul Național de Statistică va verifica declarațiile statistice Intrastat din punctul de vedere al corectitudinii și completitudinii, iar furnizorii de informații statistice Intrastat pot fi contactați pentru a oferi mai multe detalii privind datele înscrise în declarații sau pentru revizuirea declarațiilor statistice Intrastat transmise anterior.

Orice sesizare din partea Institutului Național de Statistică, prin personalul propriu, adresată furnizorului de informații statistice privind Declarația statistică Intrastat, prin unul dintre următoarele mijloace: telefon, fax, e-mail sau alt mijloc de comunicare, trebuie soluționată de către furnizorul de informații statistice în maximum două zile lucrătoare de la comunicarea acesteia.

IMPORTANT!

Completarea Declarației statistice Intrastat este obligatorie, iar transmiterea ei la Institutul Național de Statistică se va face exclusiv pe cale electronică.

Legea nr. 422/2006, la art. 10, prevede următoarele:

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de către furnizorii de informații statistice Intrastat:

- a) refuzul transmiterii datelor statistice solicitate;
- b) întâzieri în transmiterea datelor;
- c) comunicarea de date incorecte și incomplete;
- d) refuzul de a prezenta persoanelor autorizate de către conducerea Institutului Național de Statistică documentele și evidențele necesare verificării datelor statistice;
- e) neaplicarea măsurilor dispuse de către Institutul Național de Statistică prin atenționări sau procese-verbale de constatare a contravenției.

(2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei.

(3) Amenzile prevăzute la alin.(2) se aplică și persoanelor juridice.”

Tabelul nr. 1

**Lista bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri
între statele membre ale Uniunii Europene**

a) aur monetar;
b) mijloace de plată legale și titluri de valoare, inclusiv cele utilizate pentru plata serviciilor, cum ar fi taxele poștale, impozitele sau redevențele;
c) bunurile destinate unei întrebuințări temporare și bunurile după o întrebuințare temporară (de exemplu, închiriere, împrumut, leasing operațional), cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe: 1. nu a fost preconizată sau efectuată nicio transformare asupra respectivului bun; 2. durata prevăzută pentru utilizarea temporară nu a depășit sau nu se preconiza să depășească 24 de luni; 3. expedierea/sosirea nu trebuie declarată ca livrare/achiziție în scopuri de TVA;
d) bunuri care circulă între: 1. un stat membru și enclavele sale teritoriale în alte state membre; și 2. statul membru gazdă și enclavele teritoriale ale altor state membre sau organizații internaționale. Enclavele teritoriale includ ambasade și forțele armate naționale staționate în afara teritoriului țării de origine;
e) bunurile utilizate ca suporturi de informații personalizate, inclusiv programe informatice;
f) programe informatice descărcate de pe internet;
g) bunuri furnizate gratuit care nu fac, în sine, obiectul unei tranzacții comerciale, cu condiția ca circulația lor să se efectueze doar cu intenția de a pregăti sau a sprijini o tranzacție comercială prevăzută ulterior, demonstrând caracteristicile bunurilor sau serviciilor, cum ar fi: 1. material publicitar; 2. mostre comerciale;
h) bunuri destinate a fi reparate și după reparație și piese de schimb care sunt încorporate în cadrul reparației, precum și părți defecte înlocuite;
i) mijloace de transport care circulă în cursul funcționării lor, inclusiv lansatoare de vehicule spațiale în momentul lansării în spațiu.

**Nomenclatorul țărilor și teritoriilor pentru statisticile comerțului exterior al Uniunii
și ale comerțului dintre statele membre**

(Versiune valabilă începând cu 1 ianuarie 2013)

Cod	Text	Descriere
AD	Andorra	
AE	Emiratele Arabe Unite	Abu Dhabi, Ajman, Dubai, Fujairah, Ras al Khaimah, Sharjah și Umm al Qaiwain
AF	Afganistan	
AG	Antigua și Barbuda	
AI	Anguilla	
AL	Albania	
AM	Armenia	
AO	Angola	Inclusiv Cabinda
AQ	Antarctica	Teritoriile situate la sud de latitudinea sudică de 60°: exclusiv Teritoriile Australe Franceze (TF), Insula Bouvet (BV), Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud (GS)
AR	Argentina	
AS	Samoa Americană	
AT	Austria	
AU	Australia	
AW	Aruba	
AZ	Azerbaidjan	
BA	Bosnia și Herțegovina	
BB	Barbados	
BD	Bangladesh	
BE	Belgia	
BF	Burkina Faso	
BG	Bulgaria	
BH	Bahrain	
BI	Burundi	
BJ	Benin	
BL	Saint-Barthélemy	
BM	Bermuda	
BN	Statul Brunei Darussalam	Formă uzuală Brunei
BO	Statul Plurinațional al Boliviei	Formă uzuală Bolivia
BQ	Bonaire, Sint Eustatius și Saba	
BR	Brazilia	
BS	Bahamas	
BT	Bhutan	
BV	Insula Bouvet	
BW	Botswana	
BY	Belarus	Formă uzuală Bielorusia
BZ	Belize	

Cod	Text	Descriere
CA	Canada	
CC	Insulele Cocos (sau Insulele Keeling)	
CD	Republica Democratică Congo	Fostul Zair
CF	Republica Centrafricană	
CG	Congo	
CH	Elveția	Inclusiv teritoriul german Büsingen și municipiul italian Campione d'Italia
CI	Côte d'Ivoire	Formă uzuală Coasta de Fildeș
CK	Insulele Cook	
CL	Chile	
CM	Camerun	
CN	China	
CO	Columbia	
CR	Costa Rica	
CU	Cuba	
CV	Capul Verde	
CW	Curaçao	
CX	Insula Christmas	
CY	Cipru	
CZ	Republica Cehă	
DE	Germania	Inclusiv Insula Helgoland; exclusiv teritoriul Büsingen
DJ	Djibouti	
DK	Danemarca	
DM	Dominica	
DO	Republica Dominicană	
DZ	Algeria	
EC	Ecuador	Inclusiv Insulele Galápagos
EE	Estonia	
EG	Egipt	
EH	Sahara Occidentală	
ER	Eritreea	
ES	Spania	Inclusiv Insulele Baleare și Insulele Canare; exclusiv Ceuta (XC) și Melilla (XL)
ET	Etiopia	
FI	Finlanda	Inclusiv Insulele Åland
FJ	Fiji	
FK	Insulele Falkland	
FM	Statele Federale ale Microneziei	Chuuk, Kosrae, Pohnpei și Yap
FO	Insulele Feroe	
FR	Franța	Inclusiv Monaco și departamentele franceze de peste mări (Guyana Franceză, Guadalupe, Martinica și Réunion) și partea de nord franceză a Saint-Martin
GA	Gabon	
GB	Regatul Unit	Regatul Unit, Irlanda de Nord, Insulele Anglo-Normande și Insula Man
GD	Grenada	Inclusiv Insulele Grenadine de Sud
GE	Georgia	
GH	Ghana	

Cod	Text	Descriere
GI	Gibraltar	
GL	Groenlanda	
GM	Gambia	
GN	Guineea	
GQ	Guineea Ecuatorială	
GR	Grecia	
GS	Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud	
GT	Guatemala	
GU	Guam	
GW	Guineea-Bissau	
GY	Guyana	
HK	Hong Kong	Regiunea administrativă specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze
HM	Insula Heard și Insulele McDonald	
HN	Honduras	Inclusiv Insulele Swan
HR	Croația	
HT	Haiti	
HU	Ungaria	
ID	Indonezia	
IE	Irlanda	
IL	Israel	
IN	India	
IO	Teritoriul Britanic din Oceanul Indian	Arhipelagul Chagos
IQ	Irak	
IR	Republica Islamică Iran	
IS	Islanda	
IT	Italia	Inclusiv Livigno; exclusiv municipiul Campione d'Italia
JM	Jamaica	
JO	Iordania	
JP	Japonia	
KE	Kenya	
KG	Republica Kârgâzstan	
KH	Cambodgia	
KI	Kiribati	
KM	Comore	Anjouan, Grande Comore și Mohéli
KN	Saint Kitts și Nevis	
KP	Republica Populară Democrată Coreeană	Formă uzuală Coreea de Nord
KR	Republica Coreea	Formă uzuală Coreea de Sud
KW	Kuweit	
KY	Insulele Cayman	
KZ	Kazahstan	
LA	Republica Democrată Populară Laos	Formă uzuală Laos
LB	Liban	
LC	Saint Lucia	
LI	Liechtenstein	

Cod	Text	Descriere
LK	Sri Lanka	
LR	Liberia	
LS	Lesotho	
LT	Lituania	
LU	Luxemburg	
LV	Letonia	
LY	Libia	
MA	Maroc	
MD	Republica Moldova	
ME	Munte negru	
MG	Madagascar	
MH	Insulele Marshall	
MK ^[1]	Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei	
ML	Mali	
MM	Myanmar	Fosta Birmania
MN	Mongolia	
MO	Macao	Regiunea administrativă specială Macao a Republicii Populare Chineze
MP	Insulele Mariane de Nord	
MR	Mauritania	
MS	Montserrat	
MT	Malta	Inclusiv Gozo și Comino
MU	Mauritius	Insula Mauritius, Insula Rodrigues, Insulele Agalega și Cargados Carajos Shoals (Insulele Saint-Brandon)
MV	Maldive	
MW	Malawi	
MX	Mexic	
MY	Malaysia	Malaysia Peninsulară și Malaysia de Est (Labuan, Sarawak și Sabah)
MZ	Mozambic	
NA	Namibia	
NC	Noua Caledonie	Inclusiv Insulele Loyalty (Maré, Lifou și Ouvéa)
NE	Niger	
NF	Insula Norfolk	
NG	Nigeria	
NI	Nicaragua	Inclusiv Insulele Corn
NL	Țările de Jos	Forma uzuală Olanda
NO	Norvegia	Inclusiv Arhipelagul Svalbard și Insula Jan Mayen
NP	Nepal	
NR	Nauru	
NU	Niue	
NZ	Noua Zeelandă	Exclusiv teritoriul Ross (Antarctica)
OM	Oman	
PA	Panama	Inclusiv fosta Zonă a Canalului
PE	Peru	

[1] Cod provizoriu care nu aduce cu nimic atingere denumirii definitive a țării care va fi atribuită cu ocazia încheierii negocierilor în curs privind acest subiect în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

Cod	Text	Descriere
PF	Polinezia Franceză	Insulele Marchize, Arhipelagul Societății (inclusiv Tahiti), Insulele Tuamotu, Insulele Gambier și Insulele Australe
PG	Papua-Noua Guinee	Partea estică a Noii Guinee; Arhipelagul Bismarck [inclusiv Noua Britanie, Noua Irlandă, Lavongai (Noua Hanovra) și Insulele Amiralității]; Insulele Solomon de Nord (Bougainville și Buka); Insulele Trobriand, Insula Woodlark; Insulele Entrecasteaux și Arhipelagul Louisiade
PH	Filipine	
PK	Pakistan	
PL	Polonia	
PM	Saint-Pierre și Miquelon	
PN	Pitcairn	Inclusiv Insulele Ducie, Henderson și Oeno
PS	Teritoriul Palestinian Ocupat	Cisiordania (inclusiv Ierusalimul de Est) și Fâșia Gaza
PT	Portugalia	Inclusiv Arhipelagul Azore și Arhipelagul Madeira
PW	Palau	
PY	Paraguay	
QA	Qatar	
RO	România	
RU	Federația Rusă	Formă uzuală Rusia
RW	Rwanda	
SA	Arabia Saudită	
SB	Insulele Solomon	
SC	Seychelles	Insula Mahé, Insula Praslin, La Digue, Frégate și Silhouette; Insulele Amirante (inclusiv Desroches, Alphonse, Platte și Coëtivy); Insulele Farquhar (inclusiv Providence); Insulele Aldabra și Insulele Cosmoledo
SD	Sudan	
SE	Suedia	
SG	Singapore	
SH	Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha	
SI	Slovenia	
SK	Slovacia	
SL	Sierra Leone	
SM	San Marino	
SN	Senegal	
SO	Somalia	
SR	Suriname	
SS	Sudanul de Sud	
ST	Săo Tomé și Príncipe	
SV	El Salvador	
SX	Sint-Maarten (partea neerlandeză)	Insula Saint-Martin este împărțită în partea de nord franceză și partea de sud neerlandeză
SY	Republica Arabă Siriană	Formă uzuală Siria
SZ	Swaziland	
TC	Insulele Turks și Caicos	
TD	Ciad	
TF	Teritoriile Australe și Antarctice Franceze	Inclusiv Insulele Kerguelen, Insula Amsterdam, Insula Saint-Paul, Arhipelagul Crozet și insulele franceze dispersate din Oceanul Indian care includ Bassas da India, Insula Europa, Insulele Glorioso, Insula Juan de Nova Island și Insula Tromelin

Cod	Text	Descriere
TG	Togo	
TH	Thailanda	
TJ	Tadjikistan	
TK	Tokelau	
TL	Timorul de Est	
TM	Turkmenistan	
TN	Tunisia	
TO	Tonga	
TR	Turcia	
TT	Trinidad și Tobago	
TV	Tuvalu	
TW	Taiwan	Teritoriul vamal separat al Kinmen, Matsu, Penghu și Taiwan
TZ	Republica Unită Tanzania	Pemba, Insula Zanzibar și Tanganika
UA	Ucraina	
UG	Uganda	
UM	Insulele Minore Îndepărtate ale Statelor Unite ale Americii	Cuprind Insula Baker, Insula Howland, Insula Jarvis, Atolul Johnston, Reciful Kingman, Insulele Midway, Insula Navassa, Atolul Palmyra și Insula Wake
US	Statele Unite	Inclusiv Puerto Rico
UY	Uruguay	
UZ	Uzbekistan	
VA	Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului)	
VC	Saint Vincent și Grenadine	
VE	Republica Bolivariană a Venezuelei	Forma uzuală Venezuela
VG	Insulele Virgine Britanice	
VI	Insulele Virgine Americane	
VN	Vietnam	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis și Futuna	Inclusiv Insula Alofi
WS	Samoa	Fosta Samoa Occidentală
XC	Ceuta	
XK	Kosovo	Astfel cum este definit de Rezoluția 1244 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 10 iunie 1999
XL	Melilla	Inclusiv Peñón de Vélez de la Gomera, Peñón de Alhucemas și Insulele Chafarinas
XS	Serbia	
YE	Yemen	Fostele Yemen de Nord și Yemen de Sud
YT	Mayotte	Grande-Terre și Pamandzi
ZA	Africa de Sud	
ZM	Zambia	
ZW	Zimbabwe	
DIVERSE		
QV	Țări și teritorii nespecificate în cadrul comerțului intra-UE	
QW	Țări și teritorii nespecificate în cadrul comerțului cu țările terțe	
QX	Țări și teritorii nespecificate din motive comerciale sau militare	

Relația dintre valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare în Declarația statistică Intrastat

Flux: expediții de bunuri			
Termeni de livrare	Valoarea facturată	Valoarea statistică	Relația
EXW Franco fabrică	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată EXW — valoarea bunurilor la poarta fabricii	Valoarea facturată EXW, la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FCA Franco transportator	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată FCA — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la transportator.	Valoarea facturată FCA, la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FAS Franco de-a lungul vasului	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată FAS — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la navă, în exteriorul acesteia.	Valoarea facturată FAS, la care se adaugă cheltuielile de încărcare pentru trecerea frontierei — nivel balustradă/chei	VS > VF
FOB Franco la bord	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată FOB — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile până la depozitarea bunului pe vapor.	Valoarea facturată FOB	VS = VF
CFR Cost și navlu	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată CFR — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la portul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare.	Valoarea facturată CFR, din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la portul de destinație	VS < VF
CIF Cost, asigurare și navlu	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată CIF — include, pe lângă valoarea bunurilor, și cheltuielile de transport și asigurare până la portul de destinație.	Valoarea facturată CIF, din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la portul de destinație	VS < VF
CPT Transport plătit până la	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată CPT — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la locul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare.	Valoarea facturată CPT, din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
CIP Transport și asigurare plătite până la	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată CIP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport și asigurare până la locul de destinație.	Valoarea facturată CIP, din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
DAT Livrat la terminal	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată DAT — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la terminalul convenit de destinație.	Valoarea facturată DAT, din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la terminalul convenit de destinație	VS < VF
DAP Livrat la locul convenit	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată DAP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul de destinație convenit.	Valoarea facturată DAP, din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație convenit	VS ≤ VF*
DDP Livrat cu taxele vamale plătite**	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată DDP — reprezintă valoarea bunurilor ajunse la cumpărător, cu taxele vamale plătite.	Valoarea facturată DDP, din care se scad taxele și cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern	VS < VF

* VS = VF numai în cazul energiei electrice.

** Pentru comerțul intracomunitar cu bunuri taxele vamale sunt inexistente.

Flux: introduceri de bunuri			
Termeni de livrare	Valoarea facturată	Valoarea statistică	Relația
EXW Franco fabrică	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată EXW — valoarea bunurilor la poarta fabricii	Valoarea facturată EXW, la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FCA Franco transportator	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată FCA — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la transportator.	Valoarea facturată FCA, la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FAS Franco de-a lungul vasului	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată FAS — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la bordul navei, în afara acestuia.	Valoarea facturată FAS, la care se adaugă cheltuielile de încărcare pentru trecerea frontierei — nivel balustradă/chei — inclusiv cheltuielile până la portul de destinație	VS > VF
FOB Franco la bord	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată FOB — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile până la depozitarea bunului pe vapor.	Valoare FOB, la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare până la portul de destinație	VS > VF
CFR Cost și navlu	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată CFR — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la portul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare.	Valoarea facturată CFR	VS = VF
CIF Cost, asigurare și navlu	<i>Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare</i> Valoarea facturată CIF — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport și asigurare (plătită de vânzător) până la portul de destinație.	Valoare facturată CIF	VS = VF
CPT Transport plătit până la	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată CPT — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile până la locul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare.	Valoarea facturată CPT, din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
CIP Transport și asigurare plătite până la	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată CIP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport și asigurare până la locul de destinație.	Valoarea facturată CIP, din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
DAT Livrat la terminal	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată DAT — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la terminalul convenit de destinație.	Valoarea facturată DAT, din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la terminalul convenit de destinație	VS ≤ VF
DAP Livrat la locul convenit	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată DAP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul de destinație convenit.	Valoarea facturată DAP, din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație convenit	VS ≤ VF*
DDP Livrat cu taxele vamale plătite**	<i>Pentru toate modurile de transport</i> Valoarea facturată DDP — reprezintă valoarea bunurilor ajunse la cumpărător, cu taxe vamale plătite.	Valoarea facturată DDP, din care se scad taxele și cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern	VS < VF

* VS = VF numai în cazul energiei electrice.

** Pentru comerțul intracomunitar cu bunuri taxele vamale sunt inexistente.

Tabelul nr. 4**Lista unităților de măsură suplimentare**

Abreviere	Denumirea unității de măsură
m	metru
m ²	metru pătrat
l	litru
m ³	metru cub
1.000 l	1.000 litri
c/k	carate — 1 carat metric a 2×10^{-4} kg
g	gram
GT	tonaj brut
ct/l	capacitatea de încărcare în tone metrice
1.000 kWh	1.000 kilowatt oră
gi F/S	gram izotopi fisionabili
1.000 m ³	1.000 metri cubi
pa	număr de perechi
p/st	număr de bucăți
100 p/st	100 bucăți
1.000 p/st	1.000 bucăți
1 alc. 100%	litru de alcool pur — 100%
Kg 90% sdt.	kilogram de substanță uscată 90%
ce/el	număr de elemente
Kg K ₂ O	kilogram de oxid de potasiu
Kg KOH	kilogram de hidroxid de potasiu — potasă caustică
Kg N	kilogram de azot
Kg NaOH	kilogram de hidroxid de sodiu. Sodă caustică
Kg P ₂ O ₅	kilogram de pentoxid de fosfor. Anhidridă fosforică
Kg U	kilogram de uraniu
Kg C ₅ H ₁₄ C ₁ NO	kilogram de clorură de colină
Kg H ₂ O ₂	kilogram de peroxid de hidrogen
Kg met. am.	kilogram de metilamină
Kg/net eda	kilogram greutate netă a produsului scurs
TJ	terajoule — putere calorică superioară

Codificarea naturii tranzacției

Coloana A	Coloana B	Cod
1. Schimburi de bunuri care implică transferul efectiv sau intenționat al dreptului de proprietate de la rezidenți la nerezidenți contra unei compensații financiare sau de altă natură (cu excepția schimburilor înregistrate sub codurile 2, 7 și 8)	1. Cumpărare/Vânzare definitivă	1.1
	2. Livrare pentru vânzare la vedere sau cu testare, pentru consignație sau prin intermediul unui agent comisionar	1.2
	3. Comerț barter — compensație în natură	1.3
	4. Leasing financiar — închiriere-achiziție ⁽¹⁾	1.4
	9. Altele	1.9
2. Returnări și înlocuiri de bunuri în mod gratuit după înregistrarea operațiunii inițiale	1. Returnări de bunuri	2.1
	2. Înlocuiri de bunuri returnate	2.2
	3. Înlocuiri — de exemplu, sub garanție — ale bunurilor care nu au fost returnate	2.3
	9. Altele	2.9
3. Schimburi de bunuri, care implică transferul de proprietate fără compensații financiare sau de altă natură (de exemplu, ajutoare)		3
4. Schimburi de bunuri în scopul prelucrării pe bază de contract ⁽²⁾ (fără transferul dreptului de proprietate către prelucrător)	1. Bunuri destinate reintroducerii în statul membru de unde au fost expediate inițial	4.1
	2. Bunuri care nu sunt destinate reintroducerii în statul membru de unde au fost expediate inițial	4.2
5. Schimburi de bunuri după prelucrare pe bază de contract (fără transferul dreptului de proprietate către prelucrător)	1. Bunuri reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial	5.1
	2. Bunuri care nu sunt reintroduse în statul membru de unde au fost expediate inițial	5.2
6. Schimburi de bunuri particulare înregistrate pentru scopuri naționale		6
7. Schimburi de bunuri în cadrul unor proiecte comune de apărare sau alte programe comune interguvernamentale de producție		7
8. Furnizarea de materiale de construcție și echipament tehnic în cadrul unui contract general de construcții sau construcții civile pentru care nu este necesară o facturare separată a bunurilor, fiind emisă o singură factură pentru întregul contract		8
9. Alte schimburi de bunuri	1. Închirieri, împrumuturi, leasing operațional cu durata de peste 24 de luni	9.1
	9. Altele	9.9

⁽¹⁾ Leasingul financiar cuprinde operațiuni unde ratele sunt calculate în așa fel încât să acopere în întregime sau aproape în întregime valoarea bunurilor. Riscurile și beneficiile dreptului de proprietate sunt transferate concesionarului. La sfârșitul contractului, concesionarul devine proprietarul legal al bunurilor.

⁽²⁾ Prelucrarea include operațiuni de transformare, construcție, montaj, îmbunătățire, renovare etc., având ca obiectiv producerea unui articol nou sau îmbunătățit substanțial. Aceasta nu implică neapărat o modificare a clasificării produsului. Activitățile de prelucrare realizate pe cont propriu de prelucrător nu sunt incluse la acest cod, fiind necesară înregistrarea lor la codul 1 din coloana A.

Nomenclatorul termenilor de livrare INCOTERMS

— aplicabil de la 1 ianuarie 2011 —

Semnificație		Locul de indicat, la cerere
Cod termen de livrare	INCOTERMS ICC/ECE Geneva	
EXW	Ex Works... Franco fabrică	Locația lucrărilor
FCA	Free Carrier... Franco transportator	Locul convenit
FAS	Free Along Ship... Franco de-a lungul vasului	Port de încărcare convenit
FOB	Free On Board... Franco la bord	Port de încărcare convenit
CFR	Cost and Freight... Cost și navlu	Port de destinație convenit
CIF	Cost, Insurance and Freight... Cost, asigurare și navlu	Port de destinație convenit
CPT	Carriage Paid To... Transport plătit până la	Loc de destinație convenit
CIP	Carriage and Insurance Paid to... Transport și asigurare plătite până la	Loc de destinație convenit
DAT	Delivered At Terminal... Livrat la terminal	Loc de livrare la terminalul convenit
DAP	Delivered At Place... Livrat la locul convenit	Loc de livrare la locul convenit
DDP	Delivered Duty Paid... Livrat cu taxele vamale plătite	Locul convenit de livrare în țara de sosire
XXX	Alți termeni de livrare decât cei mai sus menționați	

Tabelul nr. 7

Nomenclatorul modurilor de transport

Cod	Descriere
1	Transport maritim
2	Transport feroviar
3	Transport rutier
4	Transport aerian
5	Transport poștal
7	Transport prin instalații de transport fixe
8	Transport naval pe ape interne
9	Transport prin propulsie proprie — autopropulsie

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru completarea Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) și art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, având în vedere dispozițiile art. 58 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 193/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 12 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — Judecătorii și procurorii care intenționează să participe la un concurs pentru ocuparea unui post de expert național detașat sunt obligați să solicite acordul secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la eventuala detașare la o instituție sau organism al Uniunii Europene, anterior participării la procedurile de selecție.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Alina Nicoleta Ghica**

București, 28 noiembrie 2012.
Nr. 1.094.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

